

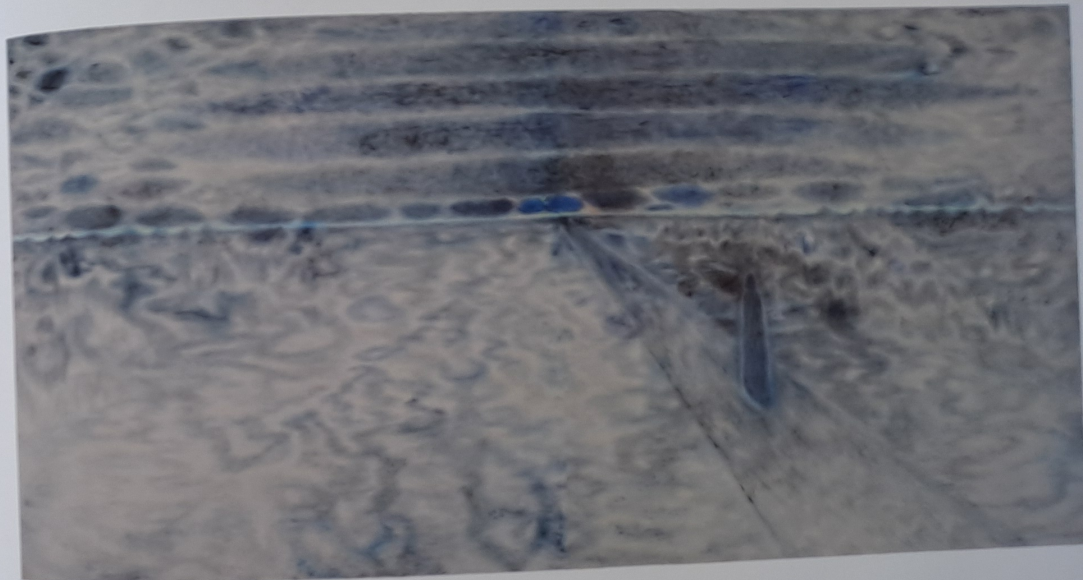
Patrik Hábl

* 1975 Zlín
malíř, docent na Vysoké škole umělec-
kopřůmyslové v Praze

Bretaň jsem poprvé zaznamenal jako dítě ve školní lavici díky obrazům Jana Zrzavého. Jeho Spící lodě a Lodě v přístavu, Plující lodě – na dítě tyto obrazy působí spíše strašidelně, bál jsem se jich, ale podvědomě se mi dostaly pod kůži a zůstaly tam ve zcela jiné podobě až do současnosti. Zaznamenával jsem všechna moře, která jsem uviděl, nebo si je vysnil. Když jsem pak toto posvátné místo poprvé uviděl, nemohl jsem se na něj vynadivat a opustit ho. Někdy na škole se mi podařilo poprvé uvidět na vlastní oči Bretaň a to neuvěřitelné světlo. Později jsem díky tomuto zážitku začal zpracovávat symbolistní krajinu s postavou v horizontu, nebo na molu uprostřed moře. Ještě před tím jsem delší dobu zpracovával téma slepce, jak ztracený bloudí temným labyrintem uprostřed nekonečného prostoru, a také téma majáku. Maják nebo samotný menhir jsem začal podvědomě zaznamenávat u většiny svých raných děl. Rádi bychom krajinu Bretaně měli blíže, ale na straně druhé je to ta silná vzpomínka – sentiment k místu, které je magické i nějak osudové. Île de Sein, Gavrinis, Locronan, Concarneau, Morbihan, Pointe du Raz, Cancale se staly pro mne ikonickými místy, které zůstanou v člověku celý život. Všechna bych rád znovu navštívil, protože podvědomě je tam člověk celou svou bytostí neustále. Bretaň ovlivnila mé prostorové i barevné vidění – ten pohyb, tok dění, se nedá zapomenout.

painter, Associate Professor at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague

I first became aware of Brittany as a schoolchild thanks to Jan Zrzavý's paintings. His Sleeping Boats, Boats in a Harbour, Boats Sailing. For a child these paintings were terrifying, and I was afraid of them, but subconsciously they got under my skin and have remained there ever since, in an entirely different form. I've remembered all the seas I've seen or dreamt up. The first time I saw the sea I couldn't take my eyes off it, couldn't leave that sacred place. When I was at the Academy I managed to see Brittany for myself, and the incredible light there. Thanks to that experience I later began to work with symbolist landscapes with a figure on the horizon or on a jetty in the middle of the sea. Before that I'd spent some time working with the theme of a chicken wandering lost through a dark labyrinth in the middle of an endless space, and with lighthouses too. I began subconsciously including lighthouses or menhirs in the majority of my early works. We'd like to have Brittany's landscape closer by, but then again it's that powerful memory of it – our sentiments about a place that's magical and in some way our destiny. Île de Sein, Gavrinis, Locronan, Concarneau, Morbihan, Pointe du Raz, Cancale; for me they became iconic places that stay with you for the rest of your life. I'd like to visit them all again, because subconsciously you're always there with all your being. Brittany also influenced my perception of space and colour – the motion, the natural flow; it's unforgettable.

Patrik Hábl Modrá krajina / Blue Landscape (diptych) 2006